C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-200/2026 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
1-25166562-03-1r-05032026 Judecător: Ion Rabei

D E C I Z I E
În Numele Legii

09 iunie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Drochia oficiul Rîșcani, Aliona Frunză declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026*** emisă în cauza penală privind condamnarea lui:

Lefter Serghei *****, c/p *****, născut la data de *****, domiciliat în satul *****, raionul *****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, neîncadrat în câmpul muncii, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat,

- prin sentința Judecătoriei Rezina din 05.02.2004, în baza art. 186 alin. (2) fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în baza art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune de 2 ani.

- prin sentința Judecătoriei Drochia din 10.02.2014, în baza art. 152 alin. (1), art. 187 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 5 luni.

- prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 22.05.2005, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 01.12.2025-13.02.2026;

În instanța de recurs: 05.03.2026-09.06.2026.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026, Lefter Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (ani) ani și 9 (nouă) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) și alin. (6) lit. b) Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de Lefter Serghei pentru un termen de probațiune de 3 (trei) ani, cu obligarea de a anunța în scris Biroul de Probațiune, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

S-a obligat Lefter Serghei ca în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței să se prezinte la Biroul de Probaţiune pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii executării pedepsei.

S-a aplicat faţă de Lefter Serghei măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a ţării până la intrarea în vigoare a prezentei sentinţe.

Acţiunea civilă înaintată de către partea civilă *****, s-a lasat fără examinare, urmând să se expună instanța într-o procedură civilă separată.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate la investigarea cauzei, s-a admis integral.

S-a încasat din contul lui Lefter Serghei în beneficiul Statului cheltuielile judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, care urmează a fi achitate la contul IBAN: *****.

Corpurile delicte şi anume: tichetul Drager – rămâne în continuare anexat la materialele cauzei.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Lefter Serghei la 30.08.2025, aproximativ la ora 19:00, în comun cu altă persoană în privința căruia cauza penală este disjungată, aflându-se în stradă, la intrarea în

satul Șumna, raionul Rîșcani, adică într-un loc care prin natura lui și destinația sa, este permanent accesibil publicului, dându-și seama că, fapta ar putea ajunge la conștiința publicului, intenționat, din motive huliganice, încălcând ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, au inițiat un conflict cu minorul *****, născut la *****, în cadrul căruia, l-au maltratat, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a întregului corp, prin ce i-au cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr. 202527D0129 din 30.09.2025, vătămări corporale ușoare sub formă de plagă contuză a pavilionului urechii drepte, contuzia țesuturilor moi ale capului, echimoza regiunii intraorbitale dreapta, excoriații pergamentoase pe omoplatul drept.

Prin acțiunile sale Lefter Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, individualizată prin, huliganismul, *adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârşite de două persoane.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat cerere de recurs procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Aliona Frunză prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 februarie 2026, în partea modului de executare a pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie menținută lui Lefter Serghei pedeapsă penală numită pentru fapta comisă cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în rest dispozițiile primei sentințe a fi menținute fără modificări.

În motivarea recursului, procurorul a declarat faptul că, pedeapsa aplicată față de Lefter Serghei o apreciază ca fiind vădit neproporțională celor comise şi, în asemenea situație, nu s-ar asigura scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Aşadar, invocă că Lefter Serghei anterior a fost judecat, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, stabilindu-i-se pedeapsa cu închisoare, însă dânsul nu a făcut concluziile necesare şi din nou a comis, cu intenţie, o infracţiune, împotriva minorului, de aceea consideră necesar ca în privința inculpatului să fie aplicată o măsură de constrângere statală, ca mijloc de corectare şi reeducare, care va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea

inculpatului, cât şi altor şi persoane.

Apreciind, per ansamblu, cele expuse şi analizate, luând în considerație şi scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 alin. (2) din Codul penal, conform căruia ,,pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane..., susține recurentul că, pedeapsa aplicată nu este echitabilă şi nu corespunde tuturor cerințelor stabilite de legea penală.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026 în latura individualizării pedepsei penale și aplicării prevederilor art. 90 Cod penal cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi **măsura de pedeapsă stabilită**.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În acest sens, Colegiul notează că raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Verificând materialele cauzei în limitele motivelor invocate prin recurs, Colegiul constată că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și a încadrat în mod just acțiunile inculpatului Lefter Serghei în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, concluziile sale fiind întemeiate pe probe pertinente, concludente și veridice, apreciate cu respectarea dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, sentința corespunde exigențelor art. 364[1], art. 384 și art. 389 Cod de procedură penală, iar aspectele privind situația de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei nu formează obiectul prezentului recurs.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că procurorul este de acord cu situația de fapt și cu încadrarea juridică reținută de instanța de fond, criticile formulate vizând exclusiv individualizarea și modalitatea de executare a pedepsei. De asemenea, sentința nu a fost contestată de partea apărării sub aspectul vinovăției sau al încadrării juridice, motiv pentru care Colegiul va examina cauza exclusiv în limitele motivelor invocate în recurs, astfel cum prevăd dispozițiile art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală.

Așadar, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau **greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal**.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Serghei Lefter nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală,

indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

În acest sens, Colegiul penal va reține că, deși prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind calificarea acțiunilor inculpatului Serghei Lefter și a pronunțat în mod justificat o sentință de condamnare, se constată, pe de o parte, că instanța i-a stabilit neîntemeiat inculpatului o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni fără o individualizare suficientă a sancțiunii în raport cu gravitatea faptei, persoana inculpatului și scopul pedepsei penale, iar, pe de altă parte, că examinarea circumstanțelor cauzei a fost una superficială și incompletă, fapt ce a determinat aplicarea nejustificată față de inculpat a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzută de art. 90 din Codul penal, în lipsa unei motivări convingătoare privind posibilitatea reeducării acestuia fără executarea efectivă a pedepsei.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede în calitate de pedeapsa amenda în mărime de la 750 la 1350 unităţi convenţionale sau închisoare de pînă la 5 ani, infracțiune ce potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

În subsidiar, Colegiul penal reiterează că cauza penală de învinuire a lui Serghei Lefter în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta ***beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă*** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Respectiv, Colegiul penal atestă că, *prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită între limitele de la 3 luni pînă la 3 ani şi 9 luni.*

Subsecvent, Colegiul penal reține că procurorul la întocmirea rechizitoriului a stabilit prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

La fel, Colegiul penal statuează că potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (4) Cod penal, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborîrea

pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La cazul dedus judecății, Colegiul penal notează că în sarcina inculpatului Serghei Lefter a fost reținută o singură circumstanță agravantă, care influențează individualizarea pedepsei, însă la stabilirea cuantumului acesteia urmează a fi avute în vedere și circumstanțele atenuante ce caracterizează persoana inculpatului.

Astfel, Colegiul reține că inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, contribuind astfel la examinarea cauzei într-un termen restrâns și la evitarea administrării unui probatoriu suplimentar, are la întreținere un copil minor.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa cu închisoarea stabilită de prima instanță pe un termen de 3 ani și 6 luni este excesivă și nu corespunde pe deplin criteriilor de individualizare prevăzute de legea penală. Or, stabilirea pedepsei mai aproape de limitele maxime, doar din simplu motiv că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară ar fi o pedeapsă inechitabilă și contrară principiului umanismului, care *inter alia* stabilește că Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

De asemenea, se relevă că practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare,

prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei, a personalității inculpatului Serghei Lefter, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile și personalitatea acestuia, precum și prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, concluzionează că pentru corijarea și reeducarea inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Aferent, menținerea în acest set de proceduri a prevederilor art. 90 Cod penal este contrară scopului pedepsei penale în condițiile în care inculpatul Lefter Serghei nu a demonstrat în comportamentul său precum că acțiunile sale comise au constituit un eveniment unic în viața sa, de aceia se impune necesitatea reală ca pedeapsa sub formă de închisoare numită prin prezenta decizie să fie totuși pusă în executare în vederea corijării inculpatului.

Or, aplicarea în speță a unei pedepse non privative de liberate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea condamnatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că dinamica comiterii infracțiunilor similare caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni. Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile şi personalitatea inculpatului, prima instanță a dat apreciere superficială criteriilor necesare aplicării instituției suspendării

condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, trecând formal și eronat în revistă faptul că acesta *este pentru prima dată supus răspunderii penale*, fără a oferi o analiză individualizată și convingătoare asupra gradului de pericol social concret al faptei, a comportamentului postinfracțional și a aptitudinii reale de corectare a acestuia fără executarea efectivă a pedepsei.

Or, aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei presupune existența unor temeiuri temeinic justificate, care să demonstreze că scopul pedepsei poate fi atins și fără izolarea inculpatului de societate, condiții care, în speță, nu au fost examinate în mod riguros de prima instanță.

În consecință, Colegiul penal găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Serghei Lefter, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță.

Colegiul penal remarcă că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, *în situația în care în cadrul cauzei penale, la individualizarea pedepsei s-au aplicat greșit prevederile art. 90 Cod penal, judecarea cauzei în ordine de recurs, la recursul inculpatului, situația acestuia în ce privește excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei numite, deși necorespunzătoare prevederilor legale, nu va putea fi înrăutățită. Însă, prevederea legală de neînrăutățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de fond este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal. În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, fiind în drept să o excludă și nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația condamnatului.*

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecății, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat termenul și modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Serghei Lefter pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Implicit, Colegiul penal statuează că în temeiul art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără prezența părților la proces, iar deciziile pronunțate în recurs sunt executorii din momentul pronunțării, respectiv, termenul

pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Serghei Lefter prin prezenta decizie, urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În consecință, având în vedere motivele expuse supra, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul procurorului cu casarea parțială a sentinței recurate în latura individualizării pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Rîșcani, Aliona Frunză declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026*** emisă în cauza penală în privința lui **Lefter Serghei** se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura individualizării pedepsei penale și aplicării prevederilor art. 90 Cod Penal, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui **Lefter Serghei**, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se exclud prevederile art. 90 Cod penal din sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026, în privința lui Lefter Serghei.

Termenul executării pedepsei închisorii de către Lefter Serghei urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 13 februarie 2026 se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător **Judecător** **Judecător**